

Список використаних джерел:

1. Оперативно-розшукова діяльність : навч. посіб. / [Моїсеєв Є. М., Джужа О. М., Никифорчук Д. Й. та ін.] ; за ред. проф. О. М. Джужі. К. : Правова єдність, 2009. 310 с.
2. Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність» : від 18.02.1992 р., № 2135–ХІІ // ВВР України. 1992. № 22. Ст. 303
3. Сервецький І.В. Науково-практичний коментар Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність»/ Сервецький І.В., Дашко В.А. К., 2006. 400 с.

Тімохін В.І.

здобувач вищої освіти ННІП ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Тінін Д.Г.

майор поліції, викладач кафедри ТСП, Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ СЕРТИФІКАТИВ COVID-19 В ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ, ЯК ОДИН З ПРИКЛАДІВ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ: ОСНОВНІ ЗАСАДИ ПРОТИДІЇ ТАКИХ ВИПАДКІВ

На сьогоднішній день в усьому світі, а також на території України, діють тимчасові обмеження, пов'язані з обставинами виконання карантинних заходів. Загальновідомою причиною цього є поширення вірусної інфекції COVID-19. Майже 2 роки суспільство України обмежене в певних діях та має виконувати свої обов'язки згідно постанов КМУ та указів Президента України стосовно цих карантинних заходів. Громадяни намагаються їх дотримуватись, але не всі їх виконують згідно вимог чинного законодавства. Карантинні умови деяким чином посприяли збільшенню корупції на території України, так як не всі громадяни ідейно налаштовані та розуміють межі відповідальності перед суспільством.

Під словом корупція ми завжди маємо на увазі «хабар», який нажалі широко застосовується у нашому житті. Від покоління до покоління народ навчений спрощувати свої ускладнення та проблеми конституційного та цивільного характеру саме корупційним шляхом. Широко використовується корупція не тільки у нижчих верствах населення, а й у владних прошарках. Це означає, що окремі індивідууми халатно та подекуди з порушенням закону виконують свої обов'язки як громадянина України.

Корупція (з наукової точки зору) - це використання особою, наданих їй службових повноважень та пов'язаних із цим можливостей, з метою одержання неправомірної вигоди. Саме для багатьох перелічених науковців сфера протидії з корупцією стала головною темою для дослідження.

На сьогоднішній день на території України поведінку громадян під час

карантинних заходів встановлено Постановою КМУ від 29 червня 2021 р. № 677. В даній постанові встановлене формування та використання сертифіката, що підтверджує вакцинацію від гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої корона-вірусом SARS-CoV-2, негативний результат тестування або одужання особи від зазначеної хвороби [3].

Цією постановою було введено нові карантинні обмеження в Україні, на які суспільство зреагувало доволі негативно. Як приклад, у червоній зоні без сертифіката про вакцинацію заборонено відвідувати будь-які заклади та переміщатись міжміськими сполученнями на залізничних та автовокзалах та ін.

Новини про вакцинацію посприяли розсіюванню психічного хаосу на просторах Інтернету з прикладами недостовірних наслідків після вакцинації, або ж зведенням наклепів на те, що ін'єкції вакцин, які щеплять людям, науково та медично не визнані якісними. Наведення цих прикладів приводить до висновку, що суспільство не має довіри до влади, яка не має на меті тільки захист своєї нації та свого населення від даної респіраторної хвороби.

Всі ці наклепи посприяли збільшенню обурення громадян та відмови від вакцинації. Але все ж таки, ми маємо повернутися до теми корупції, так як на сьогоднішній день саме COVID-сертифікати розповсюджено являються об'єктом корупційного процесу [2].

Дуже поширена інформація про те, що на початку введення нових карантинних правил в місцевих та районних медичних комунальних закладах працівники почали масово продавати довідки про щеплення, сертифікати про вакцинацію від гострої респіраторної хвороби COVID-19. Це є неприпустимо та не законно. На перший погляд, нібито дана дія спростила людям життя, знявши з себе певні обмеження та не зробивши щеплення від вірусу, але ж ми можемо припустити які від цього могли і можуть бути наслідки. По-перше, ці наслідки безумовно є, адже це є халатність медичних працівників стосовно людей. По-друге, дана халатність обумовлюється відношенням самої людини до свого життя [2].

Для того, щоб викоринити такі корупційні дії в суспільстві, влада була змушена запровадити нові правила, за допомогою яких можна було виявити наявність справжнього сертифіката. Цьому посприяло Міністерство цифрової трансформації, яке розробило та забезпечило формування і підтвердження чинності COVID-сертифіката через Єдиний державний веб-портал електронних послуг, зокрема з використанням мобільного додатка Порталу Дія (Дія). Наявність сертифікату в додатку «Дія» свідчить про те, що громадянин вакцинований та не порушив закону України [3].

Постановою КМУ було встановлено та збільшено відповідальність за підробку документів. Посилення відповідальності поширювалось не тільки на осіб, які надавали такі сертифікати, але й продавали та виготовляли їх. Саме для того, що б усього цього запобігти був задіяний не один структурний підрозділ Національної Поліції.

На сьогоднішній день підробка COVID-сертифіката також впливає на неможливість здійснення особою безпосередньо самої вакцинації у випадку

необхідності, так як інформація про щеплення вже внесена до реєстру Дія. Наявність такої інформації не дозволяє особі зробити повторне щеплення, так як для цього існують певні обмеження. Як наслідок, не вакцинована особа підвержена великому ризику цього захворювання з тяжкими наслідками.

Отже, кожен громадянин України мусить мати дві періодичні вакцинації, які законно закріплюються у сертифікаті про вакцинацію та у мобільному додатку Дія. Заходи, які були розроблені Кабінетом Міністрів, створені для того, щоб зміцнити здоров'я суспільства в період карантину, дозволити вільне перебування у закладах харчування, торгових центрах та в інших публічних місцях, а також забезпечити громадянам вільне міжміське та міжнародне пересування. Проведення заходів щодо виявлення осіб, які займаються наданням послуг у сфері підробки інформації за COVID-сертифікатами, а також особи які їх використовують, повинні нести відповідальність згідно закону.

Список використаних джерел:

1. Про національну поліцію: закон України № 580-VIII від 02.07.2015. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (дата звернення 11.11.2021).
2. Деякі питання формування та використання сертифіката, що підтверджує вакцинацію від гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, негативний результат тестування або одужання особи від зазначеної хвороби: постанова Кабінету Міністрів України № 677 від 29.06.2021. // – Режим доступу URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/deyaki-pitannya-i290621-677> (дата звернення 11.11.2021).

Туряк Х.Д.

здобувач вищої освіти 4 курсу ННІП ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Некlesa О.В.

викладач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

СУЧАСНИЙ СТАН ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНИЙ ЗЛОЧИННОСТІ В СФЕРІ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ

Варто почати з того, що організована злочинність упродовж, як мінімум, кількох останніх десятиліть залишається однією з найбільших небезпек для політичного та економічного розвитку багатьох країн світу. Найчастіше потерпають від її негативних впливів держави, які знаходяться в стані суспільно-політичних трансформацій. Не є винятком, на жаль, і Україна.